

Atku naproti . . .

Vpraševal je mali Bine:
*„Ah, povejte, ljuba mati,
 je li daleč bojno polje?
 Kdaj se vrne atek zlati?“*

*„Daleč to je, sinko, daleč,
 tamkaj za deveto góro.
 Ali če me rad boš slušal,
 atek tvoj se vrne skoro.“*

*Priden bil odslej je Bine,
 zvesto pazil na sestrici
 in o atku rad je pravil
 mali Anici in Mici.*

*Ali atek se ne vrne,
 deco potrpljenje mine:
 „To je vendar že predolgo.“
 Kaj si zmisli umni Bine?*

*„Kdo bi čakal! — Jaz konjič bom.
 Anica, ti se boš „cici“,
 lepo sedi, mirna bodi,
 ti pa mi potiskaj, Mici!“*

*Bine, Mici, Ančka mala —
 glejte danes jih na poti!
 Sreča jim z obrazkov sije,
 atku vsi gredo naproti!*

Manica.